

Beste parochianen,

Ik wil stilstaan bij een brief van paus Franciscus “desiderio desideravi” In die brief uit 2022 gaat paus Franciscus in op de liturgische vorming van ons gelovigen, het volk van God. De paus geeft ons in zijn brief wat draaien om de oren, omdat wij lijken te verzuimen om de liturgie als fundamentele dimensie te aanvaarden voor het leven van de kerk. Hij nodigt ons van harte uit met elkaar de schoonheid van de liturgie te ontdekken. Zijn voorganger Johannes de XXIII zei voor zijn dood “de teksten van het evangelie wijzigen niet, wij gelovigen wijzigen maar wij zullen ons steeds moeten wenden naar de oorspronkelijke teksten” Er is een parallel met de liturgie van de Mis. Wij zijn geroepen ons met ieder aspect van het vieren bezig houden. De ruimte, tijd, woorden, gebaren, omstandigheden, kleding, gezang, muziek, al die aspecten moeten in acht worden genomen. Want dan kunnen we vermijden dat een gemeenschap beroofd wordt van datgene wat haar toekomt ,het paasmysterie, dat in de door de kerk vastgelegde rituele vorm gevierd wordt.

Maar deze vermaning is niet de kern van de brief, die is om de gewone katholieke stof tot nadenken en mediteren te geven om zo de schoonheid en waarheid van het Christelijk vieren beter te leren kennen. Doel van de paus is te bewerkstelligen een levende ,actieve deelname aan de liturgie in lijn met de liturgiehervormingen van het Tweede Vaticaanse concilie .

De paus en schrijft dat de sacramenten van levensbelang zijn. In die sacramenten kan de mens gegarandeerd de levende God ontmoeten met als hoogtepunt de daadwerkelijke ontmoeting met Hem in de Eucharistie. “Wij hebben geen vage herinnering nodig aan het Laatste Avondmaal. Wij moeten bij dit Avondmaal aanwezig zijn en Zijn stem horen, Zijn lichaam eten en Zijn bloed drinker. Wij hebben Hem nodig.

Want het evangelie biedt ons de kans om op een hoger niveau te leven. Want ons leven groeit door weggegeven te worden. Zij die met passie hun zending uitvoeren zullen de veilige zekerheden achter zich te laten .

Een verdieping in het liturgisch leven van de Kerk volgens het conciliedocument “Sacrosanctum Concilium” zou vandaag een nieuw elan kunnen geven aan onze gemeenschap. Misschien is dat de weg om de ware geest van dat concilie te ontdekken en te kijken wat dat voor ons gelovigen zou betekenen. Misschien helpt het om de schoonheid van de authentieke liturgische viering te ervaren met elkaar.

Ik wil deze gedachte afsluiten met een tekst van de heilige Franciscus van Assisi,

De hele mensheid huivert,
het hele heelal beeft en de hemel juicht,
wanneer op het altaar in de hand van de priester,

Christus, de Zoon van de Levende God tegenwoordig is,
O bewonderenswaardige hoogte
en ontzagwekkende waardigheid!
O verheven nederigheid! O nederige verhevenheid
dat de Heer van het universum , God en Zoon van God
zich zozeer vernedert dat Hij zich voor ons heil verbergt
onder de geringe schijn van brood
Ziet broeders de nederigheid van God,
en opent uw hart voor Hem,
vernedert u ook, opdat gij door Hem verhoogt moogt worden,
Houdt daarom niets voor uzelf
opdat gij allen en ten volle Hem zult ontvangen
die zich geheel aan u aanbiedt.

Heilige Franciscus van Assisi
Brief aan de hele orde II,26-29

Kapelaan Wim Zürlohe juli 2024